



**מתוך החיזוק היומי לימי המלחמה** / **ראש הישיבה**

באלו צפה לרגלו של משיח".  
 גם אנו בימינו צריכים לדעת שלכל אחד מאיתנו אחריות עצומה. עלינו להרגיש את דברי יהודה: "כִּי עֲבָדָךָ עָרַב אֶת הַנְּעָר" (בראשית מ"ד, ל"ב).  
 לא תמיד אנחנו מבינים את גודל המאבק וגודל האחריות המוטלת על כתפנו, כפי שגם דברי יהודה הם לכאורה נקודתיים, אך הינם דברים גדולים.  
 יהודה הבטיח לאביו שיביא את בנימין הביתה – אין זו אמירה קטנה! אמירה זו היוותה ומהווה שורש למציאות הנשגבה – ערבים ישראל זה לזה.  
 "הנה המלכים נועדו" – הדברים שקורים בחיינו, הם מפגש של מלכים, שיח ומאבק בין אידאולוגיות עצומות. אין הימים הללו שעוברים עלינו עוד ימים של שגרה. הם מזמנים לנו התמודדויות. כל אחד צריך לגשת לתפקידו המוטל עליו מתוך הבנה של הכוח הטמון בו.  
 עלינו לחזור על הדברים הפשוטים שנאמרו על ידי חז"ל (מסכת מכות דף י' ע"א): "אמר רבי יהושע בן לוי, מאי דכתיב: 'עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלים?' מי גרם לרגלינו שיעמדו במלחמה? שערי ירושלים שהיו עוסקים בתורה".  
 וכפי שאומר המדרש (בראשית רבה ס"ה, כ'): "הקול קול יעקב' בזמן שקולו של יעקב מצוי בבתי כנסיות, אין 'הידים ידי עשו".  
 שנזכה להעמיק בתפקידנו מתוך ציפייה לגאולה שלמה, במהרה בימינו.  
 מתוך שיעור החיזוק היומי שניתן השבוע  
 השיעור נמצא באתר הישיבה

פרשת יגש נפתחת בדבריו הנוקבים של יהודה.  
 חז"ל "מעלים קומה" את המפגש בין יהודה ליוסף וחושפים בפנינו נקודת מבט על המפגש מעבר למסופר בפשט פסוקי התורה.  
 כך נאמר במדרש בראשית רבה (צ"ג, ב'):  
 "כי הנה המלכים נועדו עברו יחדיו (תהלים מ"ח), 'כי הנה המלכים', זה יהודה ויוסף, 'עברו יחדיו', זה נתמלא עברה על זה, וזה נתמלא עברה על זה. 'המה ראו כן תמהו', 'ויתמהו האנשים איש אל רעהו' (בראשית מ"ג). 'נבהלו נחפזו', 'ולא יכלו אחיו וגו'. 'רעדה אחזתם שם', אלו השבטים, אמרו מלכים מדיינים אלו עם אלו אנו מה איכפת לנו, יאי למלך מדיין עם מלך.  
 "ויגש אליו יהודה', 'אחד באחד יגשו' (איוב מ"א), זה יהודה ויוסף. 'ורוח לא יבא ביניהם', אלו השבטים, אמרו מלכים מדיינים אלו עם אלו אנו מה איכפת לנו".  
 מעמד הדיון בין יהודה ליוסף הוא מלחמת עולמות – מפגש ומאבק בין שני כוחות עצומים. זהו מאבק סמוי שאפילו מי שנאבק בו לא היה מודע עד היכן כוחו של מאבק זה.  
 יהודה ויוסף יכלו לחשוב שזהו מאבק רק לגבי גורלו של בנימין, וגם אנו עלולים לחשוב שמדובר רק על סיפור ההתאחדות של שנים עשר האחים בני יעקב. אלא שלמעשה זהו דיון נוקב שמגיע עד מלך המשיח – משיח בן יוסף ומשיח בן דוד.  
 את כל התהליך של הדיון בין השבטים גלגל הקב"ה כדי ליצור אחדות עמוקה ושורשית שתהווה תשתית להקמתו של עם ישראל ושנות הגלות בהן הוא עתיד להיות שרוי.  
 כאמור, מעל פני השטח ישנו מאבק מקומי, אך בעומק ישנם אירועים שמוליכים את המשיח, כדברי חז"ל (בראשית רבה מ"ב, ד'): "אמר רבי אלעזר בר אבינא אם ראית מלכיות מתגרות אלו

בכל מציאות של ירידה, "אנכי ארד עמך" הקב"ה תמיד נמצא איתנו גם אם הדבר מבחינה חיצונית נראה כירידה – "אנכי אעלך גם עלה".  
 מה הפירוש "ויקם יעקב" אם בהמשך אומרים "וישאו... את יעקב אביהם", האם יעקב קם או שנשאו אותו?  
 אלא שמבחינה רוחנית פנימית יעקב קם! הוא מתרומם, אמנם יורד למצרים אך בקומה זקופה – גם הירידה למצרים נעשית כחלק מקימה והתעלות.  
 זוהי הצורה בה אנו מתייחסים לעצמנו ולשונאינו שגם הדבר הנראה כירידה באמת אף הוא חלק מהעלייה עד ביאת משיח צדקנו במהרה בימינו.

מתוך שיעור החיזוק היומי שניתן השבוע  
 השיעור נמצא באתר הישיבה

**פינת הילדים**

**סיניות חיפוש כפרשה וברשי"**

(לאחר מציאת המושג בקשו בשולחן שבת מאבאמא להרחיב על המושג שמצאתם)

חזרים כְּמוֹזֵה הַכֹּא...

1. באיזו צורה דיבר יהודה עם יוסף כשניגש אליו?

2. מדוע הקב"ה אמר ליעקב "אל תירא מרדה מצרימה"?

3. היכן ישבו יעקב ובניו בתוך מצרים?

"וזהו 'אנכי', שהוא השכינה, 'ארד איתך מצרימה', 'ואנכי אעלך', היינו על ידי השכינה תוכל לעלות. גם עלה' היינו שיהיה עלייתך טפל נגד מה שתעלה כמה וכמה נשמות העשוקים"

(בעל שם טוב, פרשת תולדות, יגש, ג')

